

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. juni 2016
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Tine Rahr Lauritsen
Sagsnr.: 2016-0032/38-0107
Dok.: 1960943

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 579 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg har stillet til justitsministeren den 13. maj 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Søren Pind

/

Jesper Jarnit

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 579 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg:

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”Faldt i søvn i tog – fængslet i 19 dage”, BT, 7. maj 2016, og give en detaljeret redegørelse for myndighedernes beslutninger i den konkrete sag, hvor en person, der ved en fejl faldt i søvn i et tog over Øresundsbroen, blev frihedsberøvet i 19 dage i stedet for at få tilladelse til at returnere til Sverige, hvor han har processuelt ophold. Ministeren bedes oplyse, om hun finder myndighedernes beslutninger i sagen rigtige, og om hun eventuelt vil tage skridt til at ændre procedurer, så lignende sager ikke opstår igen?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at Rigspolitiet til brug for besvarelsen har indhentet en udtalelse fra Københavns Politiet, der forestod frihedsberøvelsen af den pågældende og indledningsvis behandlede sagen, samt Nordsjællands Politiet, der herefter overtog sagsbehandlingen og tilbagesendte den pågældende til Sverige.

Københavns Politiet har oplyst, at den person, der omtales i artiklen, henvendte sig til politiet i Københavns Lufthavn den 16. marts 2016. Han forklarede, at han i Sverige var faldet i søvn i et tog og derved var endt i København. Han forklarede endvidere, at han havde købt en billet tilbage til Sverige, men var blevet afvist ved den id-kontrol, som Sverige har indført, og som håndhæves på foranledning af DSB ved ombordstigning på toget til Sverige i Københavns Lufthavn.

Politiet anholdt herpå den pågældende og sigtede ham for ulovligt ophold i Danmark (overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 2), idet han alene var i besiddelse af et svensk asylkort og en kopi af et syrisk kørekort. Han var ikke i besiddelse af en togbillet eller anden gyldig rejsehjemmel retur til Sverige.

Københavns Politiet indhentede samme dag oplysninger fra svensk politiet, som oplyste, at den pågældende havde indgivet asylansøgning i Sverige den 2. september 2015, og at sagen endnu ikke var afgjort. Københavns Politiet konstaterede endvidere på baggrund af opslag i Eurodac-fingerraftryksregisteret, at Sverige var ansvarlig for behandlingen af asylsagen, idet den pågældende alene var registreret i Sverige som asylansøger, og

der ikke forelå oplysninger om, at dette ansvar skulle være op-
hørt.

Sagen om ulovligt ophold blev herefter afgjort med betaling af
en bøde på 1.500 kr., jf. Rigsadvokatens bødetakster.

Efter afgørelse af straffesagen blev den pågældende frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36, stk. 1, 2. pkt., med henblik på tilbageførsel til Sverige i medfør af Dublin-forordningen, idet mindre indgribende foranstaltninger til gennemførelse af tilbageførslen ikke skønnedes at være tilstrækkelige. Den sigtede, som fik afgørelsen forkyndt via tolk, ønskede ikke på dette tidspunkt at påklage frihedsberøvelsen.

Københavns Politi lagde i forbindelse med frihedsberøvelsen vægt på, at den pågældende opholdt sig ulovligt i Danmark, ikke var i besiddelse af en togbillet retur til Sverige som ellers anført af den pågældende, og at modus i sagen er kendt af politiet i adskillige andre sager. Københavns Politi har således i år behandlet 115 sager, hvor udlændinge er blevet antruffet af politiet umiddelbart efter indrejse med tog fra Sverige og i den forbindelse har forklaret, at pågældende er faldet i søvn i toget, er rejst for langt ved en fejl, ville transitere Danmark eller lignende, uagtet at de pågældende som asylansøgere i et andet land ikke må opholde sig i Danmark.

Den 17. marts 2016 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25 b, stk. 1, og den pågældende blev herefter den 18. marts 2016 fremstillet i Københavns Byret, hvor grundlaget for frihedsberøvelsen blev godkendt, ligesom frihedsberøvelsen blev opretholdt indtil den 13. april 2016, jf. udlændingelovens § 37, jf. § 36, stk. 1.

Den 19. marts 2016 anmodede Københavns Politi i medfør af interne retningslinjer Rigspolitiets Nationale Udlændingecenter (nu Nordsjællands Politi) om at overtage udsendelsessagen.

Nordsjællands Politi har hertil supplerende oplyst, at politikredsen den 19. marts 2016 – samme dag som sagen blev overtaget fra Københavns Politi – forelagde sagen for Udlændingestyrelsen, der besluttede, at der skulle iværksættes en Dublin-forhandling af den pågældende tilbage til Sverige.

Den 22. marts 2016 anmodede Udlændingestyrelsen de svenske myndigheder om at tilbagetage udlændingen, hvilket Sverige accepterede den 30. marts 2016. Sverige oplyste i den forbindelse, at overførslen kunne finde sted mandag til torsdag i et nærmere angivet tidsrum, og at kopi af laissez-passer skulle fremsendes til de svenske myndigheder mindst tre dage forinden overførslen.

På baggrund af de svenske myndigheders accept udstedte politiet den 31. marts 2016 et laissez-passer til udlændingen og planlagde udsendelsen til den 5. april 2016, hvilket de svenske myndigheder blev orienteret om.

Den 5. april 2016 blev udlændingen derpå overdraget til de svenske myndigheder i Lernacken i Sverige.

Den 20. april 2016 afgav Nordsjællands Politi skriftlige bemærkninger i forbindelse med kære af Københavns Byrets kendelse af 18. marts 2016 vedrørende frihedsberøvelsen af den pågældende i medfør af udlændingelovens § 36. Nordsjællands Politi anførte i den forbindelse, at mindre indgribende foranstaltninger, såsom at tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse, i den konkrete sag måtte anses for at have været tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse af den pågældende. Nordsjællands Politi lagde i den forbindelse vægt på, at udlændingen kunne dokumentere tid og sted for indrejse i Danmark og således dokumentere længden af det (yderst kortvarige) ulovlige ophold i Danmark, inden han af egen drift henvendte sig til de danske myndigheder. Der blev endvidere lagt vægt på, at den pågældende var i besiddelse af egentlige identitetspapirer i form af bl.a. et syrisk kørekort.

Rigspolitiet kan endvidere oplyse, at Østre Landsret afsagde kendelse den 29. april 2016. Med henvisning til, at anklagemyndigheden var enig i, at der ikke var grundlag for frihedsberøvelse, fastslog landsretten, at påstanden om varetægtsfængsling ikke burde have været taget til følge af byretten.”

Justitsministeriet kan henholde sig til Rigspolitiets udtalelse og kan endvidere henvise til ministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 580 (Alm. del) fra Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget.